

آرام آرام و به شکلِ فرسایشی بدل به بحرانی
بزرگ شدند؛ ناتمام و هولناک. مایه‌ی
تمسخرِ خارجی‌ها. قهقرای هولناکی که
فوتبال ما را به اعماق دره‌ای تاریک و مهیب
کشانیده، یک باره رخ نداده است. این وضع
نتیجه‌ی روندی است که سال‌هاست در
پرطرفدارترین و بی‌دست‌آوردترین ورزش
کشور ما جاری است. شیرازه‌ی امور از هم
پاشیده و نشانه‌هایش، هشدار جدی برای
آینده‌ی ایرانِ ما است. مدیرانِ ورزشِ ایران
یک کار معمولی را هم دیگر نمی‌توانند
به درستی انجام دهند و فوتبال ایران،
مردم ایران، مدیریت در ایران موردِ تمسخرِ
جهانیان قرار می‌گیرد. فقرِ تجربه. فقرِ
فعالیت در ابعادِ بین‌المللی. فقرِ دانش.